

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/58/2019
Identifikačné číslo spisu: 1615201794
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1615201794.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: D.A. PRESS, spol. s r.o., so sídlom Cesta Mládeže 2025, 901 01 Malacky, IČO: 34 115 595, zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Petrom Slávikom, PhD., so sídlom Břeclavská 3, 901 01 Malacky, proti žalovanému: Mesto Malacky, so sídlom Bernolákova 5188/1A, 901 01 Malacky, IČO: 00 304 913, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 10Cb/76/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. septembra 2018, č. k. 1Cob/174/2017-260, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. septembra 2018, č. k. 1Cob/174/2017-260 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 3. mája 2017, č. k. 10Cb/76/2015-221, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 13. januára 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) ako aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

2.1. Vádu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. videl dovolateľ v tom, že odvolací súd porušil princíp preferencie obsahu procesných úkonov sporových strán, ako aj princíp použiteľnosti nezákonného dôkazu (ktorý však dovolateľ nešpecifikoval - pozn. dovolacieho súdu). Žalobca pritom namietal, že tvrdenie odvolacieho súdu, že súd prvej inštancie zistil skutkový a právny stav, ako aj vykonal dôkazy v rozpore s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pričom sa nijako nevysporiadal s dôvodmi odvolania. Odvolací súd podľa dovolateľa nezobral na zreteľ povahu právneho vzťahu medzi stranami, pričom ak nešlo o obchodno-právny vzťah, mal presne definovať, o aký vzťah sa jedná a podľa akého zákona bola zmluva uzatvorená. Konajúce súdy sa podľa žalobcu nevysporiadali so žiadnymi dôkazmi, pričom v dovolaní predložil viaceré zmluvy, ktoré mali podľa jeho presvedčenia preukazovať, že medzi stranami

existuje obchodný záväzkový vzťah. Zároveň uviedol, že tieto zmluvy nebol povinný predkladať, nakoľko sa jedná o verejne dostupné informácie.

2.2. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. mala byť daná v tom, že odvolací súd sa nezaoberal, v rámci akých intencií žalovaný konal v zmluvnom vzťahu, keď podľa jeho názoru mesto pri poskytovaní ochrany objektov súkromných osôb postupuje ako podnikateľ, pričom odcitoval znenie ustanovenia § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka.

3. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom, dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 431 C.s.p. (k vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ C.s.p.) dovolací súd uvádza, že predmetný dovolací dôvod je vymedzený spôsobom uvedeným v ustanovení § 431 ods. 2 C.s.p. iba v prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať (viď aj 3Obdo/58/2018).

5.1. Dovolanie žalobcu predmetné náležitosti neobsahuje, čím je vylúčené uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu, keď napriek tomu, že dovolateľ je zastúpený advokátom, nešpecifikoval, v čom má spočívať nesprávnosť procesného postupu odvolacieho súdu, a ani neuviedol, aké jemu patriace procesné práva v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nemohol uskutočňovať. Napriek uvedenému dovolací súd dáva dovolateľovi do pozornosti, že:

- Námietku nevykonania určitých dôkazov nie je možné preskúmať v dovolacom konaní, nakoľko obsahovo sa nejedná o vadu zmätočnosti uvedenú v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu v nadväznosti na uvedené pritom v podrobnostiach odkazuje na svoje skoršie rozhodnutie, na uznesenie z 26. augusta 2019, sp. zn. 3Obdo/31/2019 (dostupné na webovej stránke najvyššieho súdu) a v ňom citovanú judikatúru;

- Odvolací súd je pri viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 C.s.p.) oprávnený posudzovať len tie odvolateľom uplatnené odvolacie dôvody, vo vzťahu ku ktorým uviedol odvoláciu argumentáciu, a nie aj tie, ktoré síce v úvode odvolania označil odkazom na znenie § 365 ods. 1 C.s.p., avšak z obsahu podaného odvolania nevyplývajú (k tomu viď 3Obo/2-4/2019). Dovolací súd poznamenáva, že odvolací súd v rozhodovanej veci naznačeným spôsobom postupoval s tým, že pri preskúmaní reálne uplatnených odvolacích dôvodov (t. j. dôvodov vyplývajúcich z obsahu odvolania) dospel k odlišnému záveru, než zastával žalobca;

- V dovolacom konaní nemožno predkladať nové dôkazy (k tomu viď § 435 C.s.p.), preto dovolací súd nemôže posudzovať listinné dôkazy predložené dovolateľom, a to ani za predpokladu, že ide o dôkazy verejne dostupné (napr. zverejnené na internete). Dovolací súd len pre úplnosť konštatuje, že ak strana sporu chce, aby súd vykonal, hoci aj verejne dostupné listinné dôkazy, musí ich vykonanie súdu prvej inštancie navrhnúť (viď znenie ustanovenia § 185 ods. 1 C.s.p.). Ak nejde o výnimky predpokladané v ustanovení § 185 ods. 2 alebo ods. 3 C.s.p. (o čo sa v danej veci nejedná - pozn. dovolacieho súdu), súd v civilnom sporovom konaní nemôže uplatňovať prostriedky procesného útoku v podobe navrhovania dôkazov, t. j. vykonávať stranou nenavrhnuté dôkazy (k tomu viď aj 3Obo/9/2019).

6. Ani dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p. (t. j. nesprávne právne posúdenie veci), v zmysle ktorého malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., nie je vymedzený spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C.s.p., čo zakladá dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p. Dovolací súd opakovane dospel k záveru (viď aj 1Obo/56/2018, 3Obdo/5/2019, 3Obdo/31/2019, 4Obdo/43/2018), že povinnosťou dovolateľa je výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu pri vyriešení otázky kľúčovej pre rozhodnutie vo veci, ktoré považuje za nesprávne a konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť (to znamená predložiť vlastnú

právnú argumentáciu na dovolateľom nastolenú právnu otázku).

6.1. Napriek tomu žalobca uvedeným spôsobom (ktorý je predpokladaný v nepochybnom a jasnom znení ustanovenia § 432 ods. 2 C.s.p.) nepostupoval. Z obsahu dovolania nie je vôbec zrejmé, aká právna otázka má byť predmetom dovolacieho prieskumu. Rovnako dovolateľ neuviedol, v čom konkrétne odvolací súd vec nesprávne právne vec posúdil, a ani nepredostrel žiadnu vlastnú právnu argumentáciu, ktorej (ne)opodstatnenosť mal odvolací súd vo svojom rozhodnutí v nadväznosti na právne závery odvolacieho súdu posudzovať. Dovolateľ iba vytýkal, že odvolací súd sa určitými skutočnosťami v rozsudku nezaoberal. Uvedená argumentácia však nezodpovedá koncepcii dovolania podľa aktuálnej právnej úpravy (viď znenie ustanovenia § 421 ods. 1 v spojení s § 432 C.s.p.), a takýto všeobecný prejav nespokojnosti s rozhodnutím odvolacieho súdu je vylúčený z dovolacieho prieskumu.

7. Nakoľko dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 C.s.p. [vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. (viď bod 5 vyššie)], a ani dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C.s.p. [nesprávne právne posúdenie, v zmysle ktorého by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. (viď bod 6 vyššie)], nie sú vymedzené spôsobom predpokladaným v ustanovení § 431 ods. 2, resp. § 432 ods. 2 C.s.p., najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C.s.p. odmietol.

8. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k tomu viď R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.